

краль Емерика. — Този подирнѣтъ не искаше да припознае Българското царство, и казваше на Іоанна, че не ѣ истинскы царь, че нѣма своя законна земя, но ѣ подсебилъ чужда земя и са ѣ провъзгласилъ за царь. — Като казваше туй, Маджерскыйтъ краль готвеше са да нахълта въ България, и да растурия Българското царство, като го или подсеби самъ, или пакъ го върне на Византійцытъ. За да са отърве отъ тѣзи опасность и да добые царско признаніе отъ сичкытъ европейскы владѣтели ⁽¹⁰⁾, Іоаннъ намысли да свърже сношеніе съ Папата. Поводъ за тѣзи сношенія послужи Българската черква. Ный видѣхмы, че България и слѣдъ покореніето ѣ отъ Василия Българохтона съхрани своята черковна независимость, като остана подъ Охридскыя Архіепископъ. — Но защото този Архіеп., макаръ и да са посвещаваше отъ своитѣ митрополиты, трѣбаше да зема подтвърдѣніето си отъ Византійскыя императоръ, то подъ вліяніето на подирніа са подтвърдявахъ на Охридскый престолъ архіепископы отъ гръцко произхождение, като по-вѣрны на императора. И тѣй малко-по-малко охридската патріаршія са погърчи, ако не ствсѣмъ, а то поне една часть: по-вечето митрополиты и епископы са назначавахъ отъ Гръцкото духовенство. — Защото отъ първытъ години на Іоановото царуванье столицата на тѣй называемата *Българска* но погърчена *Патріаршія*, са намѣрваше ѣще подъ Гърцытъ и неможеше да са побългари, но Іоаннъ, като не желаше штоо духовенството на царството му да зависи отъ погърчаныя Охридскый Патріархъ (който освѣтъ това са считаше ѣще ви-

(10) Въ онова време казва Райчъ, бѣше са укоренило таквозъ убѣжденіе че онзи краль не са считаше за истинскый, *которой не получилъ етица отъ Папы.* (Исторія разныхъ Слав. нар. II, стр. 355.)